

Arrest

nr. 33 338 van 28 oktober 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Turkse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2009 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van 2 juli 2009 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die loco advocaat L. BIJNENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 19 juni 2009 een aanvraag in tot afgifte van een visum type C om hun familie in België te bezoeken.

1.2. Op 2 juli 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van het visum. Deze beslissing, die verzoekers op 3 juli 2009 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) Beslissing genomen conform artikel 15 van de uitvoeringsovereenkomst van de Schengenakkoorden en artikel 5 van verordening 562/2006/EG

(...)

Geven onvoldoende garanties tot terugkeer (hebben nog in 2007 getracht zich te vestigen, wat werd geweigerd en kregen het bevel het grondgebied te verlaten) (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging

In het verzoekschrift vragen verzoekers om hun visumaanvraag in te willigen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) op als annulatierechter. Hij is derhalve niet bevoegd een visum toe te kennen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in een exceptie op dat het beroep onontvankelijk is omdat verzoekers in het inleidende verzoekschrift hebben nagelaten een middel te ontwikkelen.

Luidens artikel 39/78 iuncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoekers beperken zich in het inleidende verzoekschrift tot het geven van een feitelijke uiteenzetting, maar blijven verder in gebreke om op voldoende en duidelijke wijze een geschonden geachte rechtsregel of een geschonden geacht rechtsbeginsel, evenals de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens hen geschonden wordt, aan te geven. Het verzoekschrift omvat derhalve geen middel zoals voorzien in artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet. Dit vormgebrek kan na het verstrijken van de beroepstermijn niet meer goedge maakt worden tijdens het verdere verloop van het geding, zelfs niet wanneer dan middelen worden opgeworpen die de openbare orde raken, of die niet vroeger konden worden opgeworpen (A. WIRTGEN, *Administratieve Rechtsbibliotheek: 10. Raad van State, I. afdeling bestuursrechtspraak, 3. Middelen en het ambtshalve aanvoeren van middelen*, Brugge, die Keure, 2004, p. 31; R. STEVENS, *Administratieve Rechtsbibliotheek: 10. Raad van State, I. afdeling bestuursrechtspraak, 2. Het procesverloop*, Brugge, die Keure, 2007, p. 74). Een initieel onontvankelijk verzoekschrift of middel kan niet meer ontvankelijk worden gemaakt door aanvullingen in een repliekmemoirie (RvS 15 mei 1995, nr. 53.240; RvS, 19 februari 2001, nr. 93.387).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK